

Győri Ítéltábla

Az ügy száma:

Pf.I.20.090/2025/4.

A felperes:

Felperes1 (Cím1)

A felperes jogi képviselője:

Ügyvédi Iroda1

(Cím5; ügyintéző: dr. Kiss M. Tibor ügyvéd)

Az alperes:

Alperes1

(Cím2)

Az alperes képviselője:

Dr. Kovács Loránd Ügyvédi Iroda

(cím7; ügyintéző: dr. Kovács Loránd ügyvéd)

A per tárgya:

sajtó-helyreigazítás

Az elsőfokú bíróság neve és fellebbezéssel támadott határozatának száma:

Tatabányai Törvényszék 18.P.20.038/2025/10.

A fellebbezést előterjesztő fél és a fellebbezés sorszáma:

alperes, 12.

Í t é l e t

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezett rendelkezését helybenhagyja.

Kötelezi az alperes tartalomszolgáltatóját, a Zrt.1ot (cím4), hogy tizenöt napon belül fizessen meg a felperesnek 326.380 (háromszázhuszonhatezer-háromszáznyolcvan) forint másodfokú perköltséget.

Kötelezi az alperest, hogy az államnak az állami adó- és vámhatóság 10032000-01070044-09060018 illetékbevételi számlájára a jelen ítélet meghozatalától számított 60 napon belül fizessen meg 45.718 (negyvenötezer-hétszáztizennyolc) forint feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket.

Tájékoztatja a bíróság az alperest, hogy az illeték megfizetése során a jelen bíróság megnevezését, a bírósági ügyszámot, valamint a fizetésre kötelezett adóazonosító jelét közleményként fel kell tüntetni.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

[1] A felperes kereseti kérelmében sajtó-helyreigazítás közzétételére kérte az alperest kötelezését. Kérte a bíróságot arra, hogy kötelezze az alperes tartalomszolgáltatóját (kiadóját), a Zrt.1ot perköltsége megfizetésére.

Keresetlevele mellékleteként csatolta a felperes 2025. március 25-én kelt, alábbi tartalmú nyilatkozatát:

„Alulírott Felperes1 (születési név: Felperes1, születési hely, idő: helység1 dátum1, anyja neve: név1, lakcím: cím1) ezennel akként nyilatkozom, hogy az általam az ügyvédi Irodából (Cím5) személyiségi jogi és sajtó-helyreigazítási perekben történő képviselői ellátására 2025. március 7. napján kötött megbízási szerződés szerint az Ügyvédi Iroda1 által ellátott jogi szolgáltatások ellenértéke (beleértve a helység1 közigazgatási határain túl, a bírósági tárgyalásokra történő utazás idejét is) óradíj alapú, melynek mértéke 160 EUR/óra + ÁFA, amely forintban kerül felszámításra az egyes peres eljárásokban a helyreigazítási kérelem elküldése, vagy a keresetlevél benyújtása napján érvényes hivatalos MNB EUR/HUF devizaárfolyam alapján.”

Perköltségként tizenöt munkaórával számolva 958.152 forint + ÁFA = 1.221.478 forintot, valamint 4.625 forint útiköltséget érvényesített.

[2] Arra figyelemmel, hogy az alperes sem hatályos írásbeli ellenkérelmet nem nyújtott be, sem képviselője a tárgyaláson nem jelent meg, az elsőfokú bíróság a keresetet a Pp. 497. § (4) bekezdése alapján nem vitatottnak tekintette, és az abban foglalt tartalommal marasztaló ítéletet hozott. Az alperes tartalomszolgáltatóját, a Zrt1.-t tizenöt napon belül a felperesnek 1.221.478 forint perköltség (ügyvédi munkadíj) megfizetésére kötelezte. A perköltség kapcsán abból indult ki, hogy a felperes perköltségét a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségről szóló 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet (a továbbiakban: R.) 2. §-a alapján számította fel. A R. 4. § (1) bekezdése értelmében az ügyvédi munkadíj csak kérelemre mérsékelhető, ugyanakkor ilyen tartalmú kérelme az alperesnek nem volt. Emiatt az elsőfokú bíróság a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 83. § (1) bekezdésére és 499. § (1) bekezdésére utalással marasztalta az alperes tartalomszolgáltatóját a felszámított ügyvédi munkadíjban.

[3] Az ítélet ellen az alperes fellebbezett, annak részbeni megváltoztatását úgy kérte, hogy az ítéltábla a felperes részére fizetendő perköltséget 650.240 forintra szállítsa le.

[4] Előadta, hogy az elsőfokú bíróság döntése sérti a Pp. 81. § (2) bekezdését. A felperes nem csatolta az ügyvédi megbízási szerződést, hanem csupán saját, arra vonatkozó nyilatkozatát mellékelte, hogy az óradíj mértéke 160 EUR + ÁFA. E nyilatkozat nem alkalmas a felszámítani kért perköltség okirati igazolására, figyelemmel arra, hogy a R. 2. § (1) bekezdésének a) pontja kifejezetten úgy rendelkezik, hogy az ügyvéd által képviselt fél ügyvédi költségként a fél és az ügyvéd között létrejött ügyvédi megbízási szerződésben kikötött munkadíj összegét számíthatja fel. A felszámítás külön igazolása kizárólag okirattal történhet. Miként azt a Kúria Kpkf.40.435/2020/2. számú precedensképes határozatában kifejtette, csak okirati igazolást követően bocsátkozhat a bíróság annak vizsgálatába, hogy a ténylegesen az ügyvédi tevékenység a megfelelően felszámított és igazolt összeggel valóban arányban áll-e. Az ügyvédi munkadíj mértékére vonatkozó nyilatkozat és az ügyvédi megbízási szerződés közötti különbség alapvetően abban rejlik, hogy a törvény a perköltség elszámolásának átláthatóságát és hitelességét kívánja bizonyítani. A felperes nyilatkozata önálló dokumentumként nem nyújt elegendő bizonyítékot arra, hogy az ügyvéd által végzett munka milyen konkrét feltételek mellett történik. A per részévé nem ezt, hanem a megbízási szerződést kell tenni.

[5] Az alperes arra is kitért, hogy a felperes közel húsz azonos tartalmú cikk vonatkozásában ugyanezt a kereseti kérelmet nyújtotta be, melyhez képest valamennyi peres eljárásban tizenöt-tizennyolc óra ügyvédi munkadíjat kívánt elszámolni, miközben ténylegesen kifejtett tevékenysége alapján legfeljebb nyolc ügyvédi munkaóra elszámolása lehetne indokolt. A felszámított ügyvédi munkadíj mérséklése mindazonáltal méltányosságon nem alapulhat, arra kivételesen és csak akkor kerülhet sor, ha az az elvégzett ügyvédi tevékenységgel nem áll arányban. Ehhez vizsgálni kell az ügyvéd tényleges perbeli tevékenységét, ezen belül tárgyalásokon részvételét, a pervitelhez szükséges iratok elkészítését, a bírósági eljárás időtartamát, az ügyvédnek a felperes érdekében végzett, a perrel összefüggő más tevékenységét. Nem lehet számításon kívül hagyni továbbá, hogy a bíróság nem annak a költségnek a megfizetésére kötelezi az ellenérdekű felet, amely a fél magánjogi jogviszonyában felmerült, hanem a közjogi jogviszonyban fizetendő perköltség

összegét kell meghatározni. A sajtószerv túlzott mértékű perköltség fizetésére kötelezése veszélyezteti a sajtó működését, alkotmányos rendeltetésének betöltését, valamint az olvasó megfelelő tájékoztatását.

[6] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítélete fellebbezett rendelkezésének helybenhagyását kérte. Kiemelte: az alperes megalapozatlanul, jobb tudomása ellenére, rosszhiszeműen hivatkozott arra, hogy nem csatolta a periratokhoz az ügyvédi megbízási szerződést, csak az ügyvédi munkadíj (óradíj) mértékére vonatkozó nyilatkozatot. Ehhez képest a Pp. 81. § (2) bekezdése csak azt írja elő, hogy szükség szerint okirattal is igazolni kell a felmerült perköltséget, azaz az ügyvédi megbízási szerződést ebben a körben akként, mint a perköltség felszámításának igazolására egyedül alkalmas okiratot nem nevesíti, „miként a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet sem utal arra, hogy kizárólag ügyvédi megbízási szerződéssel lehetne a felmerült perköltséget igazolni”. A Kúria Pfv.IV.20.303/2025/6. számú precedensképes határozatában azt állapította meg, hogy a megbízási szerződés kivonatával, azaz egy nyilatkozattal történő, a perköltség felszámítás alapjául szolgáló megbízási díj igazolás a jogszabályi előírásoknak megfelel. Megalapozatlan az az érvelés is, hogy az ügyvédi munkadíj azért eltúlzott, mert ugyanazt a kereseti kérelmet nyújtotta be párhuzamosan majdnem húsz cikk vonatkozásában, ezért a ráfordított munkaidő a különböző perek beadványai között megoszlik. Az elsőfokú bíróság által megállapított 1.221.478 forint perköltség összhangban van a jogi képviselője által kifejtett tevékenységgel, figyelemmel a vele való kapcsolattartással, a per előtti kötelező helyreigazítási kérelem előterjesztésére, a keresetlevél összeállítására, az alperes írásbeli ellenkérelmének áttekintésére, illetve a perfelvétel és érdemi tárgyalásra felkészülésre is kellő időt kellett fordítani. A más perekben benyújtott keresetlevél, illetőleg annak tartalma a jelen per és az e perben felszámított ügyvédi munkadíj tekintetében irreleváns. Utalt arra, hogy az óradíj mértékére legfeljebb akkor terjedhet ki a bírósági mérséklés, ha az a piaci viszonyokkal és a józan ésszel nyilvánvalóan ellentétes, kirívóan eltúlzott mértékű. Az ügyvédi megbízási szerződésben elfogadott 160 EUR + ÁFA óradíj azonban nem ilyen.

[7] A Kúria Pfv.II.20.887/2023/6. számú ítélete szerint a perbeli jogi képviseleti tevékenység vizsgálata egyéb érdekeltlen és más körülményeken alapulhat, és a kifejtett ügyvédi tevékenység eljárásjogi szempontú értékelését jelentheti csupán, mely vizsgálat objektív szempontja, hogy az ügyvéd tényleges perbeli tevékenysége a megbízási szerződésben általa vállalt kötelezettségnek megfelelt, a tárgyalásokon részt vett, a pervitelhez szükséges periratokat elkészítette, a határidőket betartotta, az ügyfele jogi képviseletét az eljárási jognak megfelelően ellátta. Vitathatatlan, hogy az adott esetben terjedelmes keresetlevelet nyújtott be, azt megelőzően helyreigazító közleményt juttatott el a szerkesztőséghez, mindezek előtt a jogi képviselőjével személyes egyeztetést folytatott, aki a perfelvételi és az érdemi tárgyaláson képviseletét ellátta. Az ügyvédi költség része az ügyfélkapcsolati időtartam, azaz az óradíjon alapuló elszámolás szerinti munkadíj arányosságának vizsgálata a bíróságon töltött időtartamra nem szűkíthető le. A munkabér nem az ügyvéd nettó jövedelme, hanem abból finanszírozza a tevékenysége végzéséhez szükséges és indokolt összes kiadását is.

[8] A felperes kérte négy munkaóra felszámításával az alperes 640 EUR/óra + ÁFA összegnek megfelelő 256.992 forint + ÁFA = 326.380 forint ügyvédi munkadíjban, mint másodfokú perköltségben marasztalását.

[9] A fellebbezés az alábbiak szerint alaptalan.

[10] Az ítéltábla mindenekelőtt azt rögzíti, hogy az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 370. § (1) bekezdése alapján a fellebbezési kérelem és a fellebbezési ellenkérelem korlátai között kizárólag az alperest terhelő, a felperes javára megítélt perköltség mértékét illetően bírálhatta felül.

[11] A másodfokú bíróság rögzíti, hogy a R. annak 6. §-a szerint a kihirdetését követő 61. napon, 2025. február 9-én lépett hatályba, ezért – szemben a fellebbezési ellenkérelem hivatkozásával - jelen, 2025. április 4-én indult ügyben ezt, és nem a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet rendelkezéseit kell alkalmazni.

[12] A törvényszék helytállóan hívta fel a R. 4. § (1) bekezdését, mely azt teszi lehetővé, hogy a bíróság az érvényesített joggal összefüggésben nem álló, szükségtelenül vagy aránytalan mértékben felszámított munkadíj összegét mérsékelje, de csakis kérelemre és indokolt esetben. Mivel ilyen hatályos kérelmet az alperes nem terjesztett elő, az elsőfokú perköltség mérséklésének sem volt helye. Ezt az értelmezést erősíti a R. [4] preambulum-bekezdése is.

[13] A törvényszéknek hivatalból nem kellett értékelnie, hogy a felperes ügyvédi munkadíjának felszámítása megfelel-e a Pp. 81. § (2) bekezdésének, vagy pedig az ügyvédi megbízási szerződés csatolásának hiányában azt sértheti. Figyelemmel a Pp. 373. § (1) bekezdésére, a másodfokú eljárásban ennek vizsgálatára ugyancsak nem volt mód.

[14] Ezért az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezett rendelkezését a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

[15] Utalással a Pp. 81. § (1) és (3) bekezdéseire, valamint 83. § (1) bekezdésére, kötelezte az alperes tartalomszolgáltatóját, a Zrt1.-t, hogy a Pp. 344. § (1) bekezdése szerint meghatározott tizenöt nap teljesítési határidőben fizessen meg a felperesnek 326.380 forint másodfokú perköltséget. Ez az összeg – tekintettel a R. 2. § (1) bekezdésének a) pontjára és 4. § (1) bekezdésére – a felszámított ügyvédi munkadíjat foglalja magában, melynek mérséklésére alperesi kérelem hiányában szintén nem volt lehetőség.

[16] Az ítéltábla a Pp. 101. § (1) bekezdése alapján kötelezte az eredménytelenül fellebbező alperest, hogy az állami adóhatóság illetékbevételi számlájára fizessen meg 45.717 forint feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket. Ebben a vonatkozásban felhívja az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 39. § (1) bekezdését, 46. § (1) bekezdését, 59. § (1) bekezdését és 62. § (1) bekezdésének f) pontját.

[17] A másodfokú bíróság a fellebbezést, figyelemmel a Pp. 376. § (1) bekezdésére, tárgyaláson kívül bírálta el.

Győr, 2025. július 4.

Dr. Lezsák József s. k.

Dr. Szabó Péter s. k.

Dr. Molnár Andrea s. k.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró